

Yolunu Seç

Eymen b. Bahaeddin es-Serrâc

İkinci Baskı

Rebiu'l-Evvel 1431

Birinci Bölüm

Nereden Geldin?

Bir Olan Allah'ın Varlığını İspat

Beni kimin yarattığını, var oluş hedefimi ve nereye gideceğimi bilme ihtiyacım yemek yemeğe duyduğum ihtiyaçtan fazladır. Çünkü açlık insanı ölüme sürükler. Ölüm de zaten günlerden bir gün kaçınılmaz olarak gerçekleşecektir. Ama eğer ölümden sonra sorgu sual varsa ve ben doğru yolda değilsem! O zaman cenneti kaybedecek ve yaratıcının cezasına maruz kalacağım.

Peki, bu evrenin bir yaratıcısı var mı?

İnsan fitratı yaratıcının varlığına dair bütün delillerden daha güçlüdür.

“Allah'ın insanları üzerinde yarattığı fitrat...” [Rum, 3]

Bütün akıl sahiplerinin itiraf ettiği bu gerçek ispata gerek duymaz. Çünkü insanoğlunda (fitrat icabı) temel olan bu evreni yaratan ve düzenleyen bir yaratıcının varlığını itiraf etme ve kabul etmektir.

Eğer gündüz bile ihtiyaç duyarsa ispata

Hiçbir doğru bulunmaz beşerin aklında

İnsanoğlunun az bir kısmı yaratıcının varlığını inkâr edegelmiştir. Bununla birlikte bu geniş ve sapsağlam evrenin bir yaratıcısının olduğuna dair delilleri onlara sunacağız.

Evrenin genişliği her türlü nitelemenin üstündedir. Ay ile Dünya arasındaki uzaklık üç yüz seksen dört bin kilometredir. Buna rağmen ay ışığı yeryüzüne iki saniyeden daha kısa bir sürede ulaşır. Galaksimizde ışığın bir uçtan diğer uca kat ettiği süre doksan bin ışık yılıdır. Her bir ışık yılı on trilyon kilometreye karşılık gelir. Ayrıca milyonlarca galaksi ve bilinen

uzayın etrafında milyarlarca ışık yılına ihtiyaç duyacak uzaklıkta yıldızlar bulunmaktadır. Bu nasıl bir uzaklıktır! Bilinmeyen uzayın uzaklığı kim bilir ne kadardır!

Yerkürenin hacmi bir trilyon kilometreküpten fazladır. Güneşin hacmi ise yerkürenin hacminden bir milyon üç yüz bin kat büyüktür. VY Canis Majoris gezegeninin hacmi güneşin hacminden bir milyar kat daha büyük!! Andromeda Galaksisi ise Güneşten trilyonlarca kat büyüktür!!!

Öyleyse bu evreni içerisindeki gökyüzü, yeryüzü, insan, hayvan ve bitki ile birlikte kim yaratmıştır?

Yoksa evren yaratıcısı olmadan mı var oldu? Yokluk hiçbir şey oluşturmaz, çünkü o yokluktur.

Yoksa bu evren kendi kendisini mi yarattı? Eğer evren kendi kendisini yarattıysa bunu yapabilmek için kendisinden önce de var olması gerekirdi. Bu da batıldır. Bir işi yapan nasıl yapılan olabilir, etki eden ile etkilenen, sebep olan ile sebep olunan nasıl aynı şey olabilir? Eğer evren yaratılmadan önce mevcut değilse nasıl yaratıldı? Yüce Allah şöyle buyuruyor: “Acaba onlar herhangi bir yaratıcı olmadan mı yaratıldılar? Yoksa kendileri mi yaratıcıdır?” [Tur, 35]

Öyleyse bir yaratıcının varlığı zorunlu.

Yoksa bazılarının söylediği gibi doğa mıdır o yaratıcı? Ama doğa da evrenin bir parçasıdır ve evren kendi kendisini yaratmamıştır. Öyleyse parça bütünü nasıl yaratabilir!

Peki doğayı kim yarattı ve neden bu doğa önceden yarattığı gibi kendisi de yaratılmış olmasın!

Doğa nasıl bu varlıklara çoğalma gücü vermiş ve bu çoğalmaya hükmetmiş olabilir? Eğer çoğalmaya hükmedilmemiş olsaydı mesela çekirgeler yeryüzündeki bütün yeşil bitkileri birkaç senede yok edebilirlerdi.

Evren eğer bir tesadüf eseri oluşmuş ise ondaki bu düzen nereden kaynaklanıyor ve niçin bu düzen hemen bozulmuyor?

Eğer iddia ettikleri gibi doğa kör ve akılsız ise ve rastgele yaratıyorsa şunu söyleyebiliriz: Bir şeye sahip olmayan onu başkasına veremez. Mesela elinde elma olmayan kişi sana hiç elma verebilir mi? Eğer doğanın aklı yoksa onu insana nasıl versin!

Doğa insanı nasıl doğruya tabi olmaya yatkın bir fitratta yaratmıştır?! İnsan hevâ ve hevesine yani nefsinin arzularına uysa da fitratı kirlenmemiş ise, doğru fikirleri kabul etmiyor ve hakkında davetine cevap vermediği zaman içinde bir vicdan azabı hisseder.

Toplumun geleneklerinin insanları genel olarak güzel ahlaka göre yetiştirdiği ve bunun da vicdan duygusunu oluşturduğu iddia ediliyorsa, toplum niçin kendisine böyle bir prensip belirlediği sorulabilir. Ya insan nefsindeki bu ahlakî duygu olmasaydı ne olurdu?!

İnsanın içindeki bu ahlakî duyguyu kim yaratmıştır? Yoksa doğanın ahlakı mı vardır?

Bu incelik ve düzene sahip olan evren gerçekten de bazılarının söylediği gibi tesadüfen mi oluşmuştur. Bazı şeylerde tesadüf mümkün olsa da bazılarında mümkün değildir.

Evrenin tesadüfen yaratılması fikrine karşın elimizdeki sayıların ne kadar büyük bir oran oluşturduğuna dair bir örnek verelim:

On tane kağıt al. Üzerine 1'den 10'a kadar rakamları yaz. Bir kutuya koyup salla. Sonra içine bakmadan sandıktan 1'den 10'a kadar sayıları sırasıyla çekmeyi dene. İlk önce 1 rakamını seçme şansın 1/10'dur. Önce 1'i sonra 2'yi çekme şansın 1/100'dür. 1'den 10 kadar rakamları sırasıyla çekme şansı 1/10.000.000'dir. Yani 1 doğru ihtimale karşı 10 milyon yanlış ihtimal.

Bu sadece on tane rakamın düzenlenmesinde karşımıza çıkan bir oran, ya bu sapasağlam yaratılmış evrendeki oran ve düzen nasıldır bir düşün!

Eğer yerkürenin hacmi şu an olduğundan küçük olsaydı, çekim gücü azalır ve etrafındaki su ve havayı tutamazdı. Ay için de durum aynıdır. Eğer yerkürenin hacmi şimdi olduğundan fazla olsaydı, çekim gücü artardı ve yeryüzünde yaşam olmazdı. İşte bu hacmi belirleyen kimdir? Bütün bunlar tesadüf eseri mi olmuştur?

Yerküre Güneş'e biraz daha yakın olsa yanar, biraz daha uzak olsa donardı. Bu ince uzaklığı seçen ve belirleyen tesadüf müdür?

Benzer şekilde yerküre kendi etrafında saatte 1000 mil hızla dönmektedir. Eğer saatte 100 mil hızla dönseydi gecenin ve gündüzün uzunluğu şimdikinden on kat fazla olurdu. Böyle olunca da bitkiler gündüz yanıp kül olur gece ise donardı. Eğer dönme hızı saatte on bin mile çıksaydı, gece ve gündüzün süresi şimdikinin 10'da 1'i olurdu.

Eğer yeryüzünü kuşatan atmosferin kalınlığı şimdikinden birazda az olsaydı, gök taşları her gün atmosferi deler ve yeryüzüne düşerek onu yakardı.

Eğer atmosferin kalınlığı biraz daha fazla olsaydı bitki ve hayvanların ihtiyaç duyduğu, mikropları öldüren ve vitamin üreten ışınların geçiş düzeni bozulurdu.

Eğer güneş verdiği ışınların yarısını verseydi donardık, eğer yarısı kadar fazla ışık verseydi kül olurduk.

Atmosferdeki %21 oksijen oranı mesela %50'ye dönüşseydi dünyadaki tüm yanıcı maddeler ufak bir şimşekle tutuşabilirlerdi. Bu oran %8 olsaydı insanın tanıdığı ateş gibi medeniyet unsurlarının pek çoğu vücut bulamazlardı.

Canlı ve bitkilerinde yaşamında etkileri açısından oksijenle karbondioksit arasındaki ilginç ilişkiye bir bak. Hayvanlar oksijen teneffüs edip karbondioksit çıkarırlar. Bitkiler ise karbondioksit tüketip oksijen çıkarmaktadırlar. Bu karşılıklı ilişki var olmasaydı canlı yaşamı oksijeni tükettirdi bu da insan ve hayvanların ölümü anlamına gelirdi. Bunun tam aksi de olabilirdi.

İnsanın çoğalması erkeğin vücudunda bulunan spermeler ve kadındaki yumurta sayesinde gerçekleşir. Bu ikisi birleşince cenin ortaya çıkar. Neden yumurta kadında sperm ise erkekte bulunmaktadır. Her ikisinde de hem yumurta hem sperm bulunmaz. Kadınla erkek birbirlerini tamamlarlar.

Cenin rahimden çıkmadan önce onun içindeyken hiç ihtiyacı olmasa bile iki gözü vardır. Çünkü rahimden çıktıktan sonra onlara gereksinim duyacaktır. Ana rahminde ihtiyacı olmadığı halde ceninin duyma yeteneği de vardır. Hatta diş kökleri bile ana rahmindeyken bulunur. Rahimden çıktıktan hemen sonra kullanması için bir nefes alma sistemiyle donatılmıştır. Bütün bunlar bu cenini yaratanın onun rahimden başka bir âleme çıkacağını ve kendileriyle donatıldığı bu âletlere olan ihtiyacını bildiğini gösterir.

Uzay gemisini kim inşa etti, astronotların elbiselerini kim tasarladı diye bir soru sorulsa, bunu hiçbir şey bilmeyen cahil bir adamın yaptığını kabul etmeyiz. Çünkü böyle bir şey yapacak kimse astronomiyi, uzaydaki sıcaklık derecesini, basıncı vb. bilmelidir. Benzer şekilde de bu cenini yaratan onun ana rahminden başka bir çevreye çıkacağını ve orada bu araçlara ihtiyaç duyacağını bilmeli ve böylece onu bunlarla donatmalıdır. Bunu yapan da tesadüf değil, elbette ki her şeyi yaratan ve bilen Allah'tır.

İnsan bedeni hücrelerden oluşur. Her bir hücre 1 gramın milyonda biri ağırlığındadır. Her hücrede çekirdekler bulunur. Her çekirdekte bilinmeyen cisimler vardır. Bunlarda genetik özellikleri babalardan oğullara ve yeni nesillere aktarma görevini yapan kromozomlar vardır.

Ancak mikroskopla görülebilen bu genetik özellikler nerede bulunmaktadır? Talimat ve emirler onlara nasıl ulaşmaktadır? Bunları kim vermektedir? Saçın ve gözlerin rengini, boy uzunluğunu, yüzün şeklini, yürüyüş tarzını, mizacı, kemikleri, kasları, parmakları, tırnakları ve genetik hastalıkları belirlemektedir..?! Hücrelerin şeklini ve doğasını değiştirmeye zorlandığını itiraf etmekten başka çaremiz yoktur. Hücre bunu kendisinin bir parçası olduğu canlının ihtiyaçlarını karşılamak için yapmaktadır. Bazıları ete, bazıları deriye gitmekte, sağ veya sol kulağın yapısına veya başka bir şeye girmektedir.

Yüz binlerce hücre sanki doğru şeyi doğru zaman ve mekânda yapmak için görevlendirilmiş gibidirler. Aslında onlar sadece ilahi hükme boyun eğmektedirler. Bütün bu olanlar ilahi gücün ifadesi olarak gerçekleşmektedir.

İnsan vücudunda 50 milyar hücre vardır. Her bir hücrede 46 kromozom bulunur. Her kromozom 50 binden fazla genetik özellik taşır. Yani kişisel farklılıklara yol açan genetik özelliklerin sayısı önünde 18 tane sıfır olan 15 sayıdır.

Öyleyse bu mahlûkatı kim yaratmıştır?

Evrenin tesadüfen oluştuğunu söylememiz akla sığmaz. Çünkü karşılık olarak bunun tam aksini teyit eden milyarlarca ihtimal vardır.

Bunlardan biri yukarıda söylediğimiz rakamları 1'den 10'a dizme örneğidir.

Annesini emziren bir bebeğin klavyedeki tuşlara rastgele dokunarak çok sağlam bir matematik kitabı yazma şansı nedir?

Elbette ki böyle bir ihtimal imkânsıza yakındır. Öyleyse bu kadar sağlam bir evren nasıl tesadüf sonucu yaratılmış olsun?

Bir protein parçasının oluşumunun imkânına dair başka bir örnek verelim. Proteinin bir parçası beş unsurdan (karbon, hidrojen, nitrojen, oksijen ve kükürt) oluşur. Proteinin parçasını oluşturan parçalar yaklaşık 40 bin atomdan oluşur. 2008 yılına kadar tabiatta bilinen unsurlar 117 tanedir ve bunlar farklı bir şekilde dağılmışlardır. Bu beş unsurun bir protein taneciği oluşturmak için bir araya gelme şansı önünde 196 tane 0 bulunan 1 rakamıdır. Bu da telaffuz bile edilemeyecek bir sayıdır.

Bütün bunlar bir protein taneciği için geçerli ise nasıl bu geniş evrende bütün bu biyolojik, fizyolojik ve jeolojik oluşumların bir yaratıcı ve hikmet sahibi bir gözetici olmadan sırf tesadüf eseri vücuda geldiğini söyleyebiliriz?

Bu protein parçasının tesadüfen ortaya çıktığını farz edelim. Kim bu parçadaki gizli sırrı yani ruhu ona koyabilir?

“Ve sana ruh hakkında soru soruyorlar. De ki: "Ruh, Rabbinin bileceği bir şeydir. Size pek az ilim verilmiştir." [İsra, 85]

“İşte Allah'ın yarattıkları! Haydi, Allah'ı bırakıp da yaptıklarınızın yarattığını bana gösterin! Hayır, zalimler açık bir sapıklık içindedirler.” [Lokman, 11]

“Ey insanlar! Size bir örnek verildi. Şimdi ona iyi kulak verin. Sizin Allah'tan başka yaptıklarınız bir sinek dahi yaratamazlar, hepsi bunun için toplansalar bile. Eğer sinek onlardan bir şey kapsa bunu ondan kurtaramazlar. İsteyen de âciz, istenen de.” [Hac,73]

Bütün bu anlatılanlar düzenin kargaşadan bir tasarıma çıktığını gösterir. Bazılarına göre zayıf olan bu ihtimal de aslında hiç var olmayan bir ihtimaldir. Çünkü yaşayan evrendeki hayatı kim var etmiştir?

Buna göre bu evrenin onu yaratmaya güç ve kudreti olan bir yaratıcısı olmalıdır. Bu yaratıcının ilim ve hikmeti de bulunmalıdır. O var olmalı ve var olmak için başka hiçbir şeye ihtiyaç duymamalıdır. İşte o yaratıcı ve tek ilahdır.

Eğer evrenin iki yaratıcısı olsaydı her birinin diri, kudretli, iradeye sahip olmaları gerekirdi. İradeye sahip iki kişinin seçimlerinde anlaşmazlığa düşmeleri mümkündür. Çünkü her biri

diğerinin görüşünü kabul etmek zorunda değildir. Biri diğerinin istediğinin aksini murat ederse bu diğerinin teyidi olmadan gerçekleşmez. Bu durumda da aciz olur ve aciz ilah olamaz.

Eğer birden fazla yaratıcı olsaydı, birden fazla ilah olurdu. Bu da göklerin ve yerin düzeninin bozulmasına sebep olurdu. Çünkü her biri diğerine galebe çalmak ve hâkimiyeti ele geçirmek isterdi. Bundan dolayı çıkarlar çatışırdı. Her ilah kendi yarattığını götürmek isterdi. “Eğer yerde ve gökte Allah’tan başka ilahlar olsaydı kesinlikle ikisinin de düzeni bozulurdu. Demek ki, Arş’ın Rabbi Allah onların nitelemelerinden uzaktır, yücedir.” [Enbiya 22]

De ki: "Eğer onların iddia ettiği gibi, Allah'la beraber (başka) ilahlar olsaydı, o zaman o ilahlar da arşın sahibine ulaşmak için elbette bir yol ararlardı. [İsra, 42]

Allah hiçbir çocuk edinmemiştir. Onunla birlikte başka hiçbir ilah yoktur. Öyle olsaydı her ilah kendi yarattığını alır götürür ve mutlaka birbirlerine üstün gelmeye çalışırlardı. Gaybı da, görülen âlemi de bilen Allah, onların yakıştırdığı nitelemelerden uzaktır. Onların koştukları ortaklardan çok yücedir. [Mümin, 91-92]

Biri bu evrenin bir yaratıcısının olduğunu kabul ettiği söyleyip, “peki onu kim yarattı?” diye sorsa ona şöyle cevap veririz. Eğer seninle birlikte bu soruları sormaya devam edersek Allah’ın bu evrenin yaratıcı olduğu sonucuna ulaşırız. Çünkü eğer bir nesneyi birisi yaptıysa o yapanı kim var etmiştir? Böylece bütün varlıkların bir yaratıcısı olduğu sonucuna varırız.

Buna göre biz bütün kâinatı yaratan bir ilah bulunduğu ve bu ilahı kimsenin yaratmadığı gerçeğini kabul ederiz. O bütün kemal sıfatlarıyla nitelenmiştir. Bu ilahın sıfatlarından bazılarını aklımızı kullanarak ulaşabiliriz. Bazılarına ise ancak bize kendi özelliklerini ve ona tapmamız için doğru yolu anlatmaları için gönderdiği elçiler aracılığıyla ulaşabiliriz.

Bu sağlam ve ince yapıdaki evren bize hikmet sahibi bir yaratıcının varlığını haber vermektedir. O her şeyi yerli yerine koymuştur. Öyleyse bu evrendeki her şeyin varlığının bir hikmeti vardır. İnsan bedenindeki organların hatta her bir parçanın bile bir hikmeti vardır. Öyleyse insanın yaratılışında hikmet yok mu! Boşa mı yaratılmış! Bu mantıksız bir iddiadır. İnsanın varlığının da bir hikmeti olmalıdır. Bu da Allah’a ibadet ve kulluk etmektir. Bu akıl sahiplerinin üzerinde anlaştığı bir konudur. Beşer doğası gereği ibadete ve yaratıcının

varlığını itiraf etmeye yatkın yaratılmıştır. İnsanların en sıkıntılı hallerinde Allah'a sığındıklarının görebilirsin.

İbadet Allah'ın muradının bilinmesi için açıklama gerektiren konulardan biri olduğundan dolayı, Allah'ın hikmeti insanlara Allah'ın dilediği şekilde nasıl ibadet edeceklerini açıklayan peygamberler gönderilmesini lüzumlu kılmıştır.

Allah, insanlara kendisine ibadet ederken uyacakları doğru yolu göstermek için Nuh, İbrahim, Yusuf, Lut, Salih, Musa, İsa vb. pek çok peygamber göndermiştir. Peygambere uyanlar yaratıcının rızasını kazanacak ve iyilik edenlerin mükâfatı olan cennete gireceklerdir. Onun elçilerine karşı gelenler ise öfkesine düşer olacaklardır. Allah böyle kimseleri kötülerin cezası olan cehenneme sokacaktır. Peygamberler birbirini takip etmişlerdir. İnsanlar bozuldukları ve dini değiştirdiklerinde Allah onlara doğru yolu açıklayacak peygamber göndermiştir.

Müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdik ki, peygamberlerden sonra insanların Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir. [Nisa, 165]

Allah'ın gönderdiği Peygamberlerin sonuncusu, kıyamet kopana kadar peygamberliği elinde bulunduracak olan son elçi, Muhammed (a.s.)'dir.

Allah şöyle buyurur: Şüphesiz o zikri (Kur'an'ı) biz indirdik biz! Onun koruyucusu da elbette biziz. [Hicr: 9]

İkinci Bölüm

Hz. Muhammed'in Peygamberliğinin İspatı

Hz. Muhammed'in peygamberliğine dair deliller sayılmayacak kadar çoktur. İnanmak isteyen için bunların bir tanesi bile yeterlidir. Ancak insanların kalbi daha da pekişsin diye bunlardan bazılarını zikredeceğim. Cenâb-ı Hak her peygamberi mutlaka mucizelerle desteklemiştir. Böylece insanlar onlara iman etmişler ve doğruluklarından emin olmuşlardır. Peygamberlerin mucizeleri sadece dönemlerinde yaşan insanların gördüğü zamana bağlı mucizelerdi. Aynı zamanda bunlar o peygamberin halkında öne çıkan bir özelliğe odaklanmış, böylece daha açık bir hale gelmişti. Mesela Hz. Musa'nın kavmi sihirle şöhret buldukları için Allah Hz. Musa'yı asa gibi sihir olmayan fakat sihre üstün gelen mucizelerle desteklemiştir. Hz. İsa'nın halkı tıp ilminde ilerledikleri için onun mucizesi Allah'ın izniyle hastaları iyileştirme ve ölüleri diriltme şeklinde gelmiştir. Bunlar peygamberlerin kalan kısmıdır. Hz. Muhammed'in kavmi dil ve şiirde öne çıktıkları için onun mucizesi olan Kur'an dilde bu insanları acze düşürmüştür. Kur'an-ı Kerim pek çok mucize içermektedir ve böylece kıyamete kadar beşeriyet var oldukça bu özelliğini koruyacaktır. Çünkü o son mesajdır. Bu mucize sayesinde bütün beşeriyet Hz. Muhammed'in güvenilirliği konusunda ikna olacaktır: Allah şöyle buyurmuştur. "Varlığımızın delillerini, (kainattaki uçsuz bucaksız) ufuklarda ve kendi nefislerinde onlara göstereceğiz ki, o Kur'an'ın gerçek olduğu onlara iyice belli olsun. Rabbinin, her şeye şahit olması yetmez mi? [Fussilet 53]

Hz. Muhammed'in Mucizeleri:

I. Kur'an'ın ilmî Mucizeleri

1. Süt nasıl oluşur:

İnsanlar eskiden hayvanların ot yediklerinde yediklerinin bir kısmının etlerine bir kısmının ise süte gittiğine inanırlar ve sütün hayvanların memelerinde nasıl oluştuğunu bilmezlerdi. Modern çağda bilimin gelişmesinden sonra hayvanların otları yemesinden ve midelerinde hazmettikten sonra bu besinlerin sert bir akıcı madde olarak bağırsaklara gittiği ve bağırsaklarda bulunan enzimleri bu özü alarak kan vasıtasıyla memeye ulaştırdığı ve burada bu maddenin saf ve tatlı süte dönüştüğü öğrenildi.

Yüce Allah şöyle buyurur: Şüphesiz (sağmal) hayvanlarda da sizin için bir ibret vardır. Onların karınlarındaki fişkı ile kan arasından (süzülen) içenlere halis ve içimi kolay süt içiriyoruz. [Nahl 66]

Eğer bu kitap Allah tarafından indirilmediyse Muhammed (a.s.)'a bunu kim bildirdi.

1400 yıldan fazla süre önce bu bilgilere ulaşmak ne kadar zeki ve dahi olursa olsun hiçbir insan için mümkün değildi. Bu da Kur'ân'ın Allah'ın yani bu evrenin yaratıcısı ve onun hakikatini bilen ilahın sözü olduğunu destekler. Allah şöyle buyurur: “Yaratan bilmez mi? O, en gizli şeyleri bilir, (her şeyden) hakkıyla haberdardır.” [Mülk: 14]

2. Dağlar

Eski çağlardan beri insanlar dağları yeryüzünün yüzeyinde bulunan kaya ve taşlardan oluşmuş büyük kaya kitleleri olarak tanımlamışlardır. Akıllarına dağların yeryüzünün yüzeyinde olduğu gibi altına da uzandığı düşüncesi gelmemiştir. Hatta onların yer altında bulunan bölümleri görünen kısımlarından çok daha büyüktür. 1969 yılında katman yapısı teorisiyle bu gerçek ispat edilene kadar insanlar bu gerçekten habersizdiler. Bu teori yer kabuğunun bitişik ve durgun bir cisim olmadığını bilakis aralarında sınırlar bulunan müstakil plakalardan oluştuğunu ve bunların yakınlaşma veya uzaklaşma şeklinde hareketlerde bulduklarını, dağların ise hareketleri sırasında bu plakaların dengesini koruyan direklere benzediğini söylemektedir. Dağlar gerçekten de şekil ve görev olarak direklere benzer. Onun bir kısmı yer kabuğu tabakasını delerken diğeri de altında hareket eden tabakayı deler. Böylece yer kabuğunun hareket etmesini engeller.

Yüce Allah şöyle buyurur: “Biz dağları direk yaptık” [Nebe, 7], “Dağları demir atmıştır” [Naziat, 33], “Yeryüzüne de, sizi sarsmasın diye sabit dağlar yerleştirdi” [Lokman 10].

Kur'ân dağların şekil ve görev olarak direklere benzediğini nasıl söylemiştir? Bu Kur'an'ın Allah'tan geldiğine bir delil değil midir?

3. Cenin Nasıl Oluşur

İnsanlar ceninin neyden oluştuğunu bilmezlerdi. Aristo ceninlerle ilgili müstakil bir araştırma yapan ilk kişidir. Bu araştırmasında zamanındaki insanların inançlarını iki teoride özetlemiştir:

Birinci teori şöyledir: Cenin erkeğin menisinde hazır bulunur. Erkeğin menisi kadının rahmine ulaşınca tohumun toprakta büyüdüğü gibi cenin rahimden gıda alarak büyür.

İkinci teori şöyledir: Spermin çocuğun oluşumunda hiçbir rolü yoktur. Cenin hayız kanından oluşur. Sperm sadece yardımcı bir rol oynar. Yani mayanın süte yaptığı işlemi yapar ve onu karıştırıp peynire çevirir. Aristo bu ikinci teoriyi desteklemiştir.

Bilim adamlarının diğer bir kısmı ceninin kadın yumurtalığında bir cüce olarak yaratıldığına inanmışlardır. Ancak on sekizinci yüzyılda tıp bilginleri spermin ve yumurtanın insanın yaratılışındaki öneminden söz etmeye başlamışlar. On dokuzuncu asırda ise ceninin nasıl oluştuğu anlaşılmıştır.

Üretim ve sperm hücrelerinden birinin yumurtayı delmesinden sonra yumurtanın kılıfı bir anda değişir ve diğer spermelerin girmesine engel olur. Spermin yumurtaya girişinden sonra döllenmiş parça (nutfe) oluşur. Bu kadın ile erkeğin üreme hücrelerinin karışımıyla oluşan bir maddedir. Böylece nutfe aşaması tamamlanmış olur. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: Şüphesiz biz insanı, karışım halindeki az bir sudan (meniden) yarattık ve onu imtihan edeceğiz. Bu sebeple onu iştir ve görür kıldık. [İnsan 2]. İbn Abbas bin dört yüz sene önce “nutfe”yi açıklarken “bununla erkeğin ve kadının üreme sıvılarının karışmış hali kastedilmektedir. Sonra şekilden şekle, renkten renge bürünür” demiştir.

Hasan el-Basrî, Mücâhid, İkrime ve diğer bütün müfessirler nutfenin erkek ve kadının üreme sularının karışımından meydana geldiği konusunda fikir birliğindedirler. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdâr olandır. [Hucurat 13]. İbn Cerîr et-Taberî *Tefsir*'inde şöyle der: Yüce Allah “sizi erkek ve dişiden yarattım” der. Yani sizin yaratılışınızı erkek ve kadının üreme sularına dayalı olarak yaptık.

İmam İbn Kayyim el-Cevziyye (h. 751) *et-Tibyân fî aksâmi'l-Kur'ân* adlı eserinde şöyle demektedir: Sadece erkeğin spermi kadının yumurtasıyla karışmadan çocuk oluşumuna yetmez.” Ayrıca şöyle demiştir: “Organlar, parçalar ve suret iki suyun karışımından oluşur. Doğru olan budur”. Müfessirler “emşacın” karışım yani kadın ve erkeğin suyu olduğunda fikir birliğine varmışlardır.

Hz. Muhammed'e bunu kim bildirmiştir.

4. Ceninin Oluşum Aşamaları

Doktorlar, modern çağa kadar ceninin oluşum aşamaları hakkında pek bir şey bilmiyorlardı. Bu ancak bilim adamlarına deney imkânı veren gelişmiş araçların bulunmasından sonra gerçekleşti. Bundan sonra cenin yaratılma aşamaları hakkında detaylı bir bilgiye ulaşılar.

Yumurtanın döllandikten sonra *nutfe* olduğunu söylemişlerdir. Nutfenin sözlük manası damla demektir. Yumurtanın döllandikten sonra aldığı şekildir.

Nutfeden sonra cenin alakaya (embriyo) benzeyen bir şekil alır. Ceninin kan damarlarında bulunan kanlar donuk kan parçası rengini alır. Böylece ceninin durumu "alaka" ifadesinin geldiği manayı kazanmış olur. Bu göllerde yaşayan bir kurda verilen bir isimdir. Yapışan her şeye bu isim verilebilir. Kan parçasına da bu isim verilir.

Sonra (mudğa) et parçası dönemi başlar. Vücudun organları cenin levhasının üst tarafında belirmeye başlar. Sonra bu kütleler aşamalı bir şekilde ceninin arkasına doğru gelişmeye devam eder. Sonunda cenin aralarında ayrımlar bulunan bölümler şeklinde oluşur ve ezilmiş et parçasına benzeyen bir şekil alır. Omurganın tamamen belirmeye başlaması insan şekli ortaya başlar. Cenin omurga şeklini alır.

Sonra etle örtülme işlemi tamamlanır. Kemiklerin etrafına kaslar yayılır ve elbisenin giyeni kuşattığı gibi kemikleri kuşatır.

Bundan sonra cenin aşaması gelir. Bu öncekilerden farklı bir aşamadır. Gelişim oranı gerçekten çok büyüktür. Bu aşamada organların hacimleri de dengelenir. Ceninin bedeni birleşir. Kaslar gelişir ve ceninin rahim dışında yaşayabileceği bir hal alır. Bu solunum ve sinir sisteminin görevini yapabileceği seviyeye ulaştığı dönemdir. Gebeliğin yirmi altıncı haftasıdır ve yaklaşık 9 aya karşılık gelir. Ceninin yaşayabilmesi için gereken süredir.

Sonra cenin rahmin içinde bir korunma dönemine girer. Orada yeni cihaz ve organlar gelişmez. Hepsi var olmuş ve çalışmaya hazır konumdadır. Rahim bu aşamada cenine gıda sağlar ve onun dışarıda yaşayabilmesi için uygun gelişimi hazırlar.

Dokuz ay geçtikten sonra doğum süreci başlar ve bu doğumla sonuçlanır. Bu dönem rahmin cenini bedeninin dışına çıkarmasıyla tamamlanır.

Özetle cenin erkeğin spermi ile kadının yumurtasından oluşur. Sonra nutfé, ardından alaka, ardından da et parçası olur. Daha sonra kemikler meydana gelir, etle kaplanır ve böylece yeni bir yaratılış aşaması başlar. Cenin dış yaşama hazırlanır, rahim onu kucaklar ve dışarı çıkarır.

Bu aşamaların hepsinin Kur'an-ı Kerîm'de açıkça anlatıldığını görürüz. Cenab-ı Hak şöyle buyurmuştur: Andolsun, biz insanı, çamurdan (süzülmüş) bir özden yarattık. Sonra onu az bir su (meni) halinde sağlam bir karargaha (ana rahmine) yerleştirdik. Sonra bu az suyu "alaka" haline getirdik. Alakayı da "mudga" yaptık. Bu "mudga"yı da kemiklere dönüştürdük ve bu kemiklere de et giydirdik. Nihayet onu bambaşka bir yaratık olarak ortaya çıkardık. Yaratanların en güzeli olan Allah'ın şânı ne yücedir! [Muminun, 12-14]

Bu ayetlerde ceninin nutfeden alakaya sonra mudğaya dönüşümü, ardından kemiklerin oluşumu, etle kuşanmaları sonrada başka bir yapıya bürünmesi yani tam manasıyla oluşması anlatılmaktadır.

İnsanlığın ancak yirminci yüzyılda keşfettiği bu gerçekleri Kur'an-ı Kerîm'in ve sünnet-i nebeviyye'nin çok öncesinden haber verdiğini, sahabîlerin, tabiûnun ve diğer tefsir ve hadis alimlerinin de bilimsel keşiflerin söylediklerine inandıklarını görüyoruz.

Öyleyse Muhammed (a.s.)'a bunu kim bildirdi. Yüce Mevla kitabında şöyle buyurur:

Artık kim doğru yola girerse yalnız kendisi için girer. Kim de doğru yoldan saparsa de ki: "Ben ancak uyarıcılardanım." [Neml 92]

Hamileliğin en kısa süresini dahi Müslüman âlimler bundan bin dört yüz sene önce söylemişlerdir. Bu süreyi çıkarırken de Allah Teâla'nın hamilelik ve emzirme süresini otuz ay, emzirme süresini ise on dört ay olarak belirtmesinden çıkarmışlardır. Otuz aydan emzirme süresi çıkarıldığında ortaya en kısa hamilelik süresi çıkar ki bu da altı aydır. Bu da yirmi altı haftaya denk gelmektedir. Cenâb-ı Hak şöyle buyurur: "Onun taşınması ve sütten kesilmesi otuz ay sürer.." [Ahkaf, 15] Başka bir ayette ise şöyle buyrulmaktadır. [Bakara, 233].

Üç Karanlık

Bilim ceninin anne karnında üç karanlık süreçten geçen yaratılış işlemine dair doğru bilgilere ancak yirminci yüzyılda ulaşabilmiştir. Bu karanlık süreçler şunlardır: Karın duvarı karanlığı, rahim duvarı karanlığı, plasenta karanlığı.

Karın duvarı rahmi, rahim duvarı plasentayı içerir, plasenta da örtülerini kuşatır.

Ceninini kuşatan bu perdeler ona gelişimi ve yaratılış aşamalarında eşlik eder ve onunla beraber şekil alırlar. Ceninin büyümesiyle batnın ve rahmin hacmi artar. Plasentanın durumu da böyledir.

Yüce Allah şöyle buyurur: Sizi annelerinizin karnında bir yaratılıştan öbürüne geçirerek üç (kat) karanlık içinde oluşturuyor. [Zümer 6]

Müslüman âlimler bin dört yüz sene önce üç karanlığın, karın, rahim ve plasenta karanlığı olduğunu söylemişlerdir. Bu İbn Abbas, İkrime, Mücahid, Katâde ve Dahhâk'ın sözüdür.

Bütün bu gerçekler bir mikroskobun veya röntgen cihazının varlığını gerektirmektedir. Bunlar da bin dört yüz sene önce yoktu.

Öyleyse Hz. Muhammed (a.s.)'a bunu kim öğretti?

5. Güneşin ve Ayın Işıkları

Modern çağda bilim gelişinceye kadar insanlar güneşin gündüzü, ayın ise geceyi aydınlattığına inanırlardı. Modern dönemde ise ayın kendisini aydınlatmadığı sadece güneşin ışığını yansıttığı anlaşılmıştır.

Kur'an-ı Kerîm'in güneş ve ay ışıklarını birbirinden ayırdığını görüyoruz. Birincisini ışık diğeri nur diye adlandırmıştır. "O, güneşi bir ışık (kaynağı), ayı da (geceleyin) bir aydınlık (kaynağı) kılandır" [Yunus 5]. 'Onların içinde nasıl ayı, bir ışık, güneşi de bir kandil yapmıştır?' [Nuh 16]. Yüce Allah'ın güneşi bir etrafını aydınlatan bir lambaya benzettiği halde ayı böyle bir alete benzetmemiştir. Yaratıcı onu nur olarak isimlendirmiştir.

Yirminci yüzyılda bilim adamları ayın önceden yanmış ardından sönmüş bir yıldız olduğunu keşfettiler. Yüce Allah şöyle buyurur: Biz geceyi ve gündüzü (kudretimizi gösteren) iki alâmet yaptık. Rabbinizden lütuf isteyeziniz, yılların sayısını ve hesabını bilesiniz diye gece alametini giderip gündüz alametini aydınlatıcı kıldık. İşte biz her şeyi açıkça anlattık. [İsra: 12] Müslüman bilginler

bin dört yüz sene önce İbn Abbas ve diğerleri dâhil olmak üzere şöyle demişlerdir: Gecenin âyeti ay; gündüzün âyeti ise güneştir. “Biz gecenin âyetini sildik” ifadesini açıklarken güneşin önceden güneş gibi ışık verdiğini sonra ise ışığının kaybolduğunu söylemişlerdir.

Muhammed (a.s.)’a bin dört yüz sene önce bu gerçeği kim bildirmiştir? Uzay gemilerine, uydulara ve jeolojik analizlere ihtiyaç duyan ve daha onlarca sene önce keşfedilen bir hakikati kim ona söylemiştir?

6. Gökyüzünün Üst Katmanlarında Göğsün Sıkışması

İnsanda hava kesecikleri bulunur. Oksijen havayla birlikte akciğerlere girdiği zaman bu kesecikleri şişirir. İnsan gökyüzüne yaklaştıkça hava basıncı düşer ve oksijen miktarı azalır. Kesecikler büzülür ve bu da göğüste daralma ve soluk alma zorluğa sebep olur.

İnsan on bin fitten on altı bin fite yükseldiğinde beden oluşan eksikliği gidermek için kendini ayarlayabilir. On altı bin fitten yirmi beş bin fite ulaştığında ise göğüs daralmaya ve insan bayılmaya başlar. Soluk alma gerçekten çok sert olur. Yirmi beş bin fitten sonra midedeki gazlar genişmeye ve göğse baskı yapmaya başlar. Allah Teâlâ bunlara şu ayetinde işaret etmektedir. Allah her kimi doğruya erdirmek isterse onun göğsünü İslâm'a açar. Kimi de saptırmak isterse, onun da göğsünü göğe çıkıyormuşçasına daraltır, sıkar. Allah inanmayanlara azap (ve sıkıntıyı) işte böyle verir. [En’âm 120]

Bu âyet-i kerîme insan göğsünün gökyüzünde çıktıkça daraldığını ve bu daralmanın çıktıkça arttığını göstermektedir.

Acaba Hz. Muhammed’in bu gerçekleri öğrenebilmesi için elinde uçma imkânı var mıydı? Yoksa Kur’an Allah katından mı ona verildi?

7. Cilt ve Bağırsaklar

İnsanlar önceden sıcaklık ve soğukluğu bütün insan bedeninin hissettiğini zannediyorlardı. Ancak modern anatomi bilimi insanlara yeni bir gerçeği gösterdi. Sıcaklık ve üşüme hissini alan sinirler temelde bedenin diğer kısmında değil de cildin dış katmanında yoğunlaşır.

Daha çok acı veren yanıklar birinci ve ikinci dereceden yanıklardır. Bu da cildi tamamen yok etmeyip onun katmanlarında gerçekleşir. İkinci dereceden yanıklar ise cildi yakıp yok eden, kas ve kemiklere ulaşan yanıklardır. Bunun acısı geçicidir ve sadece yanma sırasında hissedilir.

Bundan dolayı kafirler cehennem ateşinin cildini yok edeceğini bu sırada acı duyup sonra bu acının biteceğini söylerdi. Ancak Cenâb-ı Hak şöyle buyurmuştur. Şüphesiz âyetlerimizi inkar edenleri biz ateşe atacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tatmaları için onların derilerini yenileyeceğiz. Şüphesiz, Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir. [Nisa: 56] Kafirlerin derileri cehennem ateşinde pişince yani kızarıp acıları bitince Allah onlara yeni deriler verecek ve böylece suçlarının cezalarını tadarlar. Yine Yüce Mevla kafirlerin midelerinin nasıl azap göreceğini şöyle anlatır: “ateşte temelli kalacak olan ve bağırsaklarını parça parça edecek kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu?” [Muhammed: 15]. Görüldüğü üzere onların bağırsakları yakarım demiyor da parçalarını diyor! Anatomik olarak bağırsaklardaki sinirlerin yanma hissine sahip olmadıkları keşfedildi. Ancak onlar kesildiklerinde aşağı inerler bu da çok büyük bir acı verir. Gıda maddelerin bağırsaklar inmesinde hasta bıçakla kesilir gibi bir acı duyar.

8. Parmak İzleri

Allah Tealâ şöyle buyurur: “Kıyamet gününe yemin ederim. (Kusurlarından dolayı kendini) kınayan nefse de yemin ederim (ki diriltilip hesaba çekileceksiniz). İnsan, kendisinin kemiklerini bir araya getiremeyeceğimizi mi sanır? Evet bizim, onun parmak uçlarını bile düzenlemeye gücümüz yeter.” [Kıyamet 1-4]. Cenâb-ı Hak insanı ölümden sonra dirilteceğine yemin etmiştir. İnsanın parmak uçlarını oluşturmaya gücünü şahit olarak zikretmiştir. Müfessirler bu ayette neden parmak uçlarının zikredildiğini, onların neden önemli olduğunu ancak on dokuzuncu yüzyılda anlayabildiler. Bu da modern bilim iki kişinin parmak izlerinin aynı olamayacağını ve iki elin parmaklarının kişinin kimliği belirlenirken bir bütün oluşturduğunu, ayak parmaklarındaki izlerin de insanın kimliğine dair bir işaret olduğunu keşfettikten sonra gerçekleşti.

Âyetin sadece bir parmağın değil bütün parmakların izlerinden bahsettiğini görüyoruz. Çünkü orada geçen “benan” kelimesi çoğul anlamında kullanılır. Aynı zaman da ayak parmakları için de kullanılır. Kur’an ile modern bilim arasındaki tam bütünlüğü görebilirsin burada.

9. Derin Denizlerin Karanlıkları ve İç Dalgaların Hareketleri

Yirminci yüzyılda deniz bilimi iki olguyu keşfetti: Derin denizlerdeki karanlıklar ve dalgaların iç hareketi.

Denizler ve okyanuslar genelde yoğun birikimli bulutlarla kaplıdır. Bu bulutlar güneş ışınlarının büyük kısmını yansıtır ve ışığın büyük kısmını kapatır. Kalan ışığın bir kısmını da su yansıtmaktadır. Kalan ışık deniz tarafından emilir. Suyun derinliğiyle birlikte azalır ve kaybolur. Okyanus sularında aydınlık oranı 35 metrede deniz seviyesine göre %10'a kadar düşer. 85 metre derinlikte %1'e düşer. Karanlık 1000 metreden sonra iyice artar. İnsan elini çıkarsa göremez hale gelir. Bilindiği gibi tayf renkleri yedi tanedir. Eğer denizin derinliklerine dalarsak bu renkler birbiri ardına kaybolurlar. Her bir rengin kaybolması bir karanlık verir. Kırmızının başlangıcı karanlıktır. Mavinin sonu 200 metrede karanlıktır. Her bir renk kaybolunca karanlık biraz daha artar ve sonunda tam bir karanlık ortaya çıkar.

İkincisi iç dalgaların hareketidir. Denizlerin derinliklerinde iç dalgaların var olduğu bilimsel olarak kanıtlanmıştır. Suyu birbirinden ayıran satıh boyunca farklı iki katman doğmakta ve yoğunluk, basınç, ısı, med cezir ve rüzgar gibi etkenlerden etkilenmektedirler.

Derin ve karanlık bölümün kenarında göremediğimiz ve denizin üst kısmına gördüğümüz dalgalar bulunur. Yani bir altta bir üstte dalgalar vardır.

Cenab-ı Hak şöyle buyurur: Yahut (inkarcıların küfür içindeki halleri) derin bir denizdeki karanlıklar gibidir. (Bir deniz ki) onu dalga üstüne dalga kaplıyor, üstünde de bulutlar var. Karanlıklar üstüne karanlıklar. İnsan elini çıkarsa neredeyse onu bile göremez. Kime Allah nur vermezse, onun için nur diye bir şey yoktur. [Nur 40]

Kur'ân-ı Kerim, denizlerin derinliklerinde birbiri üzerine biriken karanlıkların bulunduğunu nasıl açıklamıştır? Derin denizlerde ve okyanuslarda yüzeydeki dalgalardan ayrı bir de iç dalganın bulunduğunu nasıl bildirmiştir?

II. Kur'an'ın Teşriî İcâzı

Kur'ân-ı Kerîm insanın kişisel faaliyetlerini, akrabaları, komşuları ve toplumla ilişkilerini, ticarî muameleleri, yöneten yönetilen ilişkisini, devletler arası ilişkileri tanzim eden mükemmel bir nizamdır. Bununla birlikte onda hiçbir çelişki bulamazsın. İnmesinin üzerinden bin dört yüz sene geçmesine rağmen hâlâ uygulanabilir durumdadır. İnsanoğlundan hiç kimse böyle bir düzeni kurabilmiş midir? Çok sayıda uzmanın hazırladığı yasaların bile yeni şartlara

uyum sağlaması için çok uzun süre geçmeden yeniden düzenlenmesi gerektiğini görürsün. Ayrıca bunların içlerinde bir takım çelişkiler de barındırmaktadır. Öyleyse bütün zaman ve mekânlar için geçerli olan bu sağlam hukuki düzeni kim koymuştur?

Yüce Allah şöyle buyurur: Hâlâ Kur'an'ı düşünüp anlamaya çalışmıyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından (indirilmiş) olsaydı, mutlaka onda birçok çelişki bulurlardı. [Nisa 82]

III. Kur'an'ın Fesahat ve Anlatım Güzelliği Yönünden İcâzı

Kur'ân-ı Kerîm'in ifade özelliklerinden bahsetmeden önce onun Hz. Muhammed tarafından yazılmış olmasının imkan dâhilinde bulunmadığına değinmek istiyorum. Bunun da pek çok sebebi vardır:

Kur'ân-ı Kerîm, Hz. Peygamber hakkında eğer kendi elinden çıksaydı söylemesi mümkün olmayan bir takım ifadeler içermektedir. Mesela Cenab-ı Hak "De ki: "Ben türedi bir peygamber değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben sâdece bana vahyedilene uyarım. Ben sâdece apaçık bir uyarıcıyım." [Ahkaf 9] buyurmaktadır. Başka bir âyet-i kerîme'de Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse gerisin geriye (eski dininize) mi döneceksiniz? Kim gerisin geriye dönerse, Allah'a hiçbir zarar veremez. Allah şükredenleri mükafatlandıracaktır. [Al-i İmrân: 144] buyrulur. Yine De ki: "Şüphesiz ben, size ne zarar verebilir ne de fayda sağlayabilirim." [Cin 21] buyrulmaktadır. Başka bir âyet ise De ki: "Allah dilemedikçe ben kendime bir zarar verme ve bir fayda sağlama gücüne sahip değilim. Eğer ben gaybı biliyor olsaydım daha çok hayır elde etmek isterdim ve bana kötülük dokunmazdı. Ben inanan bir kavim için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim." [Arâf: 188] şeklindedir.

Bütün bu sözler kişisel bir çıkar için söylenmiş olabilir mi? Bilakis buradaki bazı ifadeler onun etrafından uzaklaştırabilir! Hatta Hz. Peygamber'i azarlayan ayetler bile inmiştir. "Kendisine o âmâ geldi diye Peygamber yüzünü ekşitti ve öteye döndü. (Ey Muhammed!) Ne bilirsin, belki de o arınacak." [Abese: 1-3] Bu âyetler Hz. Peygamber'in kavminin önde gelenlerinden bir kısmını imana davet ettiği sırada âmâ bir sahabînin gelmesi peygamberin de bunu hoş karşılamaması sebebiyle nâzil olmuştur. Cenâb-ı Hak bu sebeple onu azarlamıştır. Artık bu sahabîyi görünce "Merhaba rabbimin kendisi için beni kınadığı kişi!" demeye başlamıştır.

Eğer Kur'ân-ı Kerîm Hz. Peygamber'in kendisi tarafından telif edilen bir eser olsaydı dertlerini ve sıkıntılarını de orada anlatırdı. Bir sene içinde eşi Hz. Hatice, amcası Ebû Tâlib vefat etmişti. O ikisi Allah'tan sonra hayatta kendilerine güvendiği kimselerdi. Onlar için

duyduğu üzüntü takdir edilemeyecek kadar derindi. Bununla birlikte Kur'ân-ı Kerîm'de onların hiç bahsi geçmemektedir. Oğlu vefat ettiği ve onun için ağladığı halde Kur'ân-ı Kerîm'de onun da adı geçmez.

Kur'ân-ı Kerîm'in üslubuyla hadislerin üslubu arasındaki farklılık da açıkça görülebilir. Ayrıca bir beşerin Kur'ân-ı Kerîm'in benzerini getirmesi mümkün değildir. Çünkü bunu yapabilselerdi o dönemdeki Araplar yaparlardı. Kur'ân-ı Kerîm'in indiği çağda Arapların ulaştığı fesahate rağmen Cenâb-ı Hak onlara bir araya gelip Kur'ân'ın bir ayetinin benzerini getirmeleri için meydan okuduğu halde bunu yapamamışlardır. Onun azametini itiraf etmişlerdir. Kur'ân-ı Kerîm'in ifadeleri yapısı itibariyle yeni ve eşsizdir. Biz ne şiir ne nesir olan apayrı bir sözün önündeyiz. Kur'ân'da büyük bir incelik, şaşkınlık veren bir sağlamlık vardır. Her harf yerli yerindedir. Hiçbir şey önde ve geride değildir. Her sözcük ince bir ölçüyle seçilmiştir.

“Fakirlik endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Sizi de onları da biz rızıklandırırız.” [En'âm, 151] âyetinde ve “Yoksulluk korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onları da, sizi de biz rızıklandırırız. Onları öldürmek gerçekten büyük bir günahdır.” [İsrâ, 31] âyetinde fakir oldukları için onların rızıklarını önce çocuklarınkini sonra zikretmiştir. Çünkü onlar şu anda rızka ihtiyaç duyarlar. Ama fakir olmayıp çocukları olduğunda fakir olacaklarından korkanlar söz konusu olunca çocuklarının rızıklarını onlarınkinden önce zikretmiştir. Böylece onlar için rızık bulunduğu zaman çocukları için de bulunacağı konusunda gönülleri ferahlatılmıştır.

Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde insanlara gösteriş olsun diye malını harcayan kimse gibi, sadakalarınızı başa kakmak ve gönül kırmak suretiyle boşa çıkarmayın. Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan ve maruz kaldığı şiddetli yağmurun kendisini çıplak bıraktığı bir kayanın durumu gibidir. Onlar kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez. [Bakara, 264]

Bu âyet-i kerimede başa kakma ve eziyet bol yağmurla; sadaka düz kaya üzerine konan toprakla ve başa kakma ve eziyete devam etme düz kaya üzerindeki toprağa sürekli yağmur yağması şeklinde anlatılmıştır. Yağmur yağınca üzerinde toprağı tutan hiçbir girinti ve çıkıntı bulunmayan dümdüz kayanın üzerindeki bütün toprak nasıl yerinde durabilir? İşte insan yaptığı iyiliğe rağmen başa kakarsa yağmur artar ve sadakanın hiçbir izi kalmaz.

Yine “Aranızda birbirinizin mallarını haksız yere yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını bile bile günaha girerek yemek için onları hâkimlere (rüşvet olarak) vermeyin.” [Bakara 188] ayeti kerimesinde “uzatır” kelimesine dikkat edelim. Malların kendisine verildiği yönetici aşağıda değil de yukarıda olsa da Kur’ân-ı Kerîm konumu düzeltmekte ve rüşvet alan eli yöneticinin eli de olsa altta kalan el olarak isimlendirmektedir. Burada “uzatmak” kelimesinin yöneticiler hakkında kullanılması rüşvet alan kişinin alçaklığını bildirmek için kullanılmıştır.

“Biz onları (dünyada) biraz yararlandırırız. Sonra da onları ağır bir azaba sürükleriz”. [Lokman, 24] sözüne bakalım. Azabı soyut bir mânâ olmaktan alıp nasıl sert bir şeye çevirmiş!

“Şüphesiz biz sana (sorumluluğu) ağır bir söz vahy edeceğiz.” [Müzemmil 5] ve “Şunlar (inanmayanlar) dünyayı tercih ediyorlar ve çetin bir günü arkalarına atıyorlar.” [İnsan 27] âyetlerine bakalım. Yoğunluğu olmayan sözü ve tutulmayan zamanı yoğunluğu ve ağırlığı olan iki şeye benzetmiş.

Kur’ân-ı Kerîm’in üslubuna hiç kimse yetişemez. O, kısa sözlerle büyük anlamlar vermektedir. Tek sözle hem âlime hem cahile, hem küçüğe hem büyüğe, hem erkeğe hem de kadına hitap etmekte ve hepsini etkilemektedir. Her biri Kur’ân-ı Kerîm’in şahsiyyen ona hitap ettiğini hissetmektedir. Âyetler aynısıdır. Hiç değişmemiştir. Hatta Kur’ân-ı Kerîm’i yüzlerce defa okusan asla bıkmazsın. Bilakis her defasında farklı bir etki bırakır ve nefesine sükunet verir.

Beş yüz sayfadan daha fazla hacme sahip olsa da Kur’ân-ı Kerîm’i ezberlemek de kolaydır. Milyonlarca insanın onu ezberlediğini görürsün. Bunların bazıları on yaşlarını geçmemiş çocuklardır. Bazıları Arapçayı hiç bilmeden ve konuşmadan onun tamamını ezberlemektedirler. Yeryüzünde hangi kitap böyle olabilir?

IV. Kur’an’ın Gayptan Haber Vermesi Ve Bunların Doğru Çıkması

Gayba dair bilgilerden haberdar olmak Allah’a mahsustur. Ancak O, melek ve elçilerinden dilediklerine bunların bazılarında haberdar edebilir. Onların peygamberliklerine mucize yapar. Yüce Allah şöyle buyurur: “O gaybı bilendir. Hiç kimseye gaybını bildirmez. (26) Ancak seçtiği resüller başka. (Onlara bildirir.) Fakat O, Resülün önünde ve arkasında gözetleyici (melek)ler yürütür” [Cin: 26-27]. Hz. Muhammed (a.s.) pek çok gaybi konu hakkında haber vermiş, hepsi

de haber verdiği şekilde gerçekleştirmiştir. Söylediğinin aksi asla çıkmamıştır. Hz. Muhammed'in gayptan haber verdiği konulardan bazıları şunlardır:

Ehl-i kitaptan olan Bizanslıların putperest perslere karşı galip geleceklerini haber vermiştir. Persler, bu sırada Bizanslılardan üstün durumda bulunuyorlardı. Bununla birlikte Bizanslıların Persleri yeneceklerini söylemiştir. Cenâb-ı Hak şöyle buyurur: “Rumlar, yakın bir yerde yenilgiye uğratıldılar. Onlar yenilgilerinden sonra birkaç yıl içinde galip geleceklerdir. Önce de, sonra da emir Allah'ındır. O gün Allah'ın (Rumlara) zafer vermesiyle mü'minler sevinecektir. Allah dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.” [Rum: 2-5]. Bu gerçekten de bu olmuştur. Bizanslılar Perslere on seneden kısa bir sürede galip gelmişlerdir. “birkaç sene”den kasıt budur. Ayette buyrulduğu gibi “yerin alçak bir kısmına” yani yer yüzünün en düşük seviyeli yerinde bu olmuştur. Modern dönemdeki alışmalar Ölü Deniz bölgesinin yeryüzünde deniz seviyesinden en düşük bölge olduğunu ispat etmiştir. İşte Bizanslıların Perslere galip geldiği yer de burasıdır. Bizanslıların zayıf bir halde iken perslere galip geleceklerini nasıl bilmiştir. Ölü Deniz bölgesinin yeryüzündeki en düşük seviyedeki yer olduğunu nasıl bilmiştir?

Müslümanların Bedir'de zafer kazanacaklarını bildirmiştir. Müslümanlar Mekke'de müşriklerin baskısı içindeydiler ve zayıf bir halde bulunuyorlardı. Cenâb-ı Hak şu âyet-i kerimeyi indirdi: O topluluk yakında (Bedir'de) bozguna uğrayacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır. [Kamer: 45] Müslümanların Medîne-i Münevvere'ye hicret etmelerinden sonra Müslümanlarla müşrikler arasındaki ilk çatışmada müşrikler yenildiler ve kaçtılar. Savaştan bir gün önce savaş alanını kontrol etmiş “burada falanca, şurada falanca ölecek” demişti. Gerçekten de buyurduğu yerlerde öldüler. [Müslim 1779].

Hz. Peygamber Ahzâb savaşından sonra “şimdi biz onlara saldıracağız, onlar bize saldırmayacaklar. Artık biz onların üzerine yürüyeceğiz” [Buhari, 4110] buyurmuş ve gerçekten de Kureyşliler Müslümanların üzerine yürümemişlerdir. Müslümanlar onların üstüne gitmiş ve Mekke'yi fethetmişlerdir.

Mekke fethini haber vermiştir. Cenab-ı Hak şöyle buyurmuştur: Andolsun, Allah, Peygamberinin rüyasını doğru çıkardı. Allah dilerse, siz güven içinde başlarınızı kazıtmış veya saçlarınızı kısaltmış olarak, korkmadan Mescid-i Haram'a gireceksiniz. Allah, sizin bilmediğinizi bildi ve size bundan

başka yakın bir fetih daha verdi. [Fetih, 27]. Mekke gerçekten de fethedilmiş ve Mescid-i Harâm'a savaşılmadan girilmiştir.

Aynı zamanda Mekke'den arkadaşı Ebu Bekir b. Sıddık (r.a.) ile birlikte Medine'ye doğru yola çıkınca Kureyş onları yakalamaları için arkalarından adamlar göndermişti. Onu öldürene yüz deve ödül koymuşlardı. Onların peşlerinden gidenlerden biri de Sürâka b. Ca'sem'di. Surâka onları görünce atının bacakları kuma gömülmüştü. Surâka Hz. Peygamber'den atını çıkarmasını istedi ve onu öldürmeyeceğini söyledi. Verdiği söze rağmen atı çıkında yine Hz. Peygamber'e saldırdı. At tekrar kumlara battı. Üçüncüde Surâka Hz. Muhammed'in Allah'ın bir peygamberi olduğuna inandı. Ve "senin Allah'ın elçisi olduğuna inandım" dedi. Bu halde Hz. Peygamber'in ne bir ordusu ne de bir devleti vardı. Kavmi onu yakalamak için peşinden gidiyordu. O zamanın en büyük devletinin yöneticisi Kısra b. Hürmüz'ün bileziklerini Sürâka b. Ca'sem'in giyeceğini ona müjdelemişti.

Yıllar geçti, Hz. Peygamber'in vefatından sonra Ömer döneminde Müslümanlar Bizanslılara karşı zafer kazanırken Süraka Kısra b. Hürmüz'ün bileziklerini giyiyordu.

Ayrıca Hz. Peygamber (a.s.) Hz. Ömer, Hz. Osman ve Hz. Ali'nin katledilerek vefat edeceklerini söylemiş ve bu vefatından sonra gerçekleşmiş ve hepsi şehit olmuşlardır. [Buhari, 3675].

Necâşî'nin Habeşistan'ta vefat ettiği gün bunu haber vermiştir. Bu Medine'ye bir ayda ulaşan bir haberdir. Bir ay sonra kabileler haberi getirmişlerdir. [Buhari 1327].

Ayrıca Ammâr b. Yâsir'in Müslümanlar arasında çıkan bir fitnede öldürüleceğini ve onu öldürenlerin azgın grup olduğunu bildirmiş ve Hz. Ali döneminde çıkan bir kargaşada isyancı grup onu öldürmüştür.

Yemen, Şam, Irak ve Mısır'ın fethedileceğini ve buraya Müslümanların yerleşeceğini söylemiş ve bu da haber verdiği şekilde olmuştur. [Buhari, 1875, Müslim 2543]

Ayrıca amcası Ebu Leheb ve eşinin küfür üzerine vefat edeceklerini bildirmiştir. Cenâb-ı Hak şöyle buyurmuştur: Ebû Leheb'in elleri kurusun. Zaten kurudu. Ona ne malı fayda verdi, ne de kazandığı. O, bir alevli ateşe girecektir, Boynunda bükülmüş hurma liflerinden bir ip olduğu halde sırtında odun taşıyarak karısı da (o ateşe girecektir). [Mesed 1-5]. Bu da gerçekleşmiştir. Allah ona

bildirmeden nasıl onun dalalet üzerine öleceğini nereden bilebilirdi? Neden Ebû Leheb onu yalancı çıkarmak için iman ettiğini iddia edilmemiştir.

Hz. Peygamber, âyet-i kerimeye göre Yahudilere şöyle hitap etmiştir. De ki: "Ey Yahudi akidesini benimseyenler! Bütün insanlar değil de, yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunu iddia ediyorsanız, (bunda da) samimi iseniz haydi ölümü isteyin!" Ama onlar, daha evvel yaptıklarından dolayı asla ölümü istemezler. Allah zalimleri hakkıyla bilir. [Cum'a 6-7].

Hz. Peygamber (a.s.) aynı zamanda Ümmü Haram'ın deniz savaşına çıkacak ilk orduyla birlikte olacağını bildirmiştir. O gerçekten de ancak Kayser'in ilk ordusu saldırdığında Muaviye döneminde ilk deniz ordusuyla çıkmış ve denizden çıkışından sonra vefat etmiştir. Kabri Kıbrıs'tadır. Kayser'e saldıran ilk ordu ile birlikte değildir. [Buhari 2924, 2788].

V. Hz. Muhammed'in Sıfatları

Hz. Muhammed peygamberliğinden önce "sadık ve emin" olarak lakaplandırdı. Akrabalarını gözetir. Fakir ve zayıflara yardım eder, zarar görenlere yardım eder, misafirlere ikram ederdi. Çok cömertti. Ağzından kötü söz çıkmaz, lanet etmezdi. Peygamber olarak gönderildikten sonra hiçbir dünyevi çıkar gözetmedi. Müşrikler ona bu dini terk etmek için krallık teklif etmişler, en zenginleri en soyluları olmasını, en iyi kadınlarıyla evlenmesini önermişlerdi. Ancak o bütün bu teklifleri reddetti ve mütevazı bir hayat sürdü. Hasır üzerinde yatardı. İki üç ay evinde ateş yakmadan geçirdi. Hurma yer, su bazen de süt içerdi. [Buhari 2567]. "Dünyadan bana ne, ben dünyada yolculuk sırasında bir ağacın altına oturup dinlenen kişi gibiyim" derdi. "Beni Hıristiyanların İsa'yı övdükleri gibi övmeyin ben Allah'ın kulu ve elçisiyim" derdi [Buhari 2445]. Bir meclise geldiğinde ayağa kalktıklarında kızardı. "Kim insanların kendisi için kalkmalarını isterse ateşte yerine hazır olsun" derdi [Albani, es-Silsiletu's-sahiha 357]. Vefatında miras olarak dirhem dinar bırakmadı. Onun Mekke'yi fethettiğinde Mekkelilere yaptıklarına bir bak. Onlar onu çıkarmışlar ve onunla savaşmışlardır. Nasıl onları affetti. Elbisesinden çekip ona acı veren bedeviye yaptığına bak. Bedevi onu çekmiş "Muhammed bana Allah'ın sana verdiği mallardan ver" deyince ona gülmüş ve mal verilmesini emretmişti.

Bu dünyevi menfaati için çalışan bir kişi olabilir mi?

VI. Maddi Mucizeler

Allah Teala Hz. Muhammed'e pek çok maddi mucize de vermiştir. Çakılların tesbih etmesi¹, taşların ona selam vermesi², hurma kütüğünün ilk kez üzerinde hutbe verdiği zaman inlemesi olayı ki şöyledir: Peygamber'e minber yapılıncaya onun üzerine hutbe vermek için çıkmış, kütükten dışı devenin yavrusuna özlem duyunca çıkardığı seslere benzer bir ses çıkınca Hz. Peygamber elini onun üzerine koymuş, kütük de susmuştu.³ Develerin onunla konuşması⁴, ayın yarılanması⁵ bu mucizelerdendir. Ayrıca parmaklarından su fişkırmıştır: Zevrâ'dayken Hz. Peygamber'in ashabı su istemiş o da bir su bardağı istemiş ve parmaklarından su fişkırmıştı. Bütün ashabı abdest almışlardı.⁶ Azı çok yapması da onun mucizelerindendir. Az miktardaki yemekle çok kimseleri doyurması bu kabildendir. Ahzab savaşında⁷, Tebuk gazvesinde⁸ bu yaşanmıştır. Allah'ın pek çok yerde onun duasını hemen kabul etmesi de bu kabildendir. Yağmur duası⁹, Bedir gazvesinde zafer için ettiği dua, İbn Abbas'ın dinde derin bilgi sahibi olması için ettiği dua¹⁰, Enes'in neslinin çok, ömrünün uzun olması için ettiği dua¹¹

VII. Hadislerdeki Mucizeler

1. Arap Yarımadasının Tekrar Nehirler ve Çayırırlarla Dolması

Bu gün çöl iklimine sahip olan Arap yarımadası eski zamanlarda ırmak ve bahçelerle dolu bir yerdi. Jeoloji bilginleri yeryüzünün üzerinden on binlerce yıl önce kuzey kutbundan başlayıp

¹ el-Albânî, Kitabu's-Sünne, 1146.

² Müslim, 2277.

³ Tirmizi, 3627.

⁴ Ebu Davud, Sünen, 2549.

⁵ Buhari 3637.

⁶ Müslim, 2279.

⁷ Buhari, 4101.

⁸ Müslim 706, 27.

⁹ Buhari, 1014.

¹⁰ Buhari, 143.

¹¹ Buhari, 6378.

Arap yarımadasına kadar ulaşan bir buzul çağı yaşandığını ve bu çağın bölgeyi ırmak ve bahçelerle dolu bir yer haline getirdiğini söylerler. Bu gün de yeni bir buzul çağının başında olduğumuzu bu durumun yarımadayı o eski çayırlarla ve nehirlerle dolu zamanlarına döndüreceğini dile getiriyorlar. Ayrıca Arap yarımadasında Rub'u'l-hâli bölgesinde keşfedilen el-Fav kasabası da bu çöllerde önceden yaşam olduğuna bir delil teşkil eder.

Ebû Hüreyre'den rivayet edildiğine göre Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur: “Mal mülk çoğalmadan kıyamet kopmaz. Servet o kadar çoğalır ki insan malının zekâtıyla çıkar da verecek kimse bulamaz. Arap yurdu tekrar çayır ve nehir dolar”. [Müslim, 1671]

Hadis Arap yarımadasının önceden nehir ve bahçelerle dolu olduğuna işaret etmektedir. Çünkü hadiste “tekrar eski haline dönmesinden” bahsedilmektedir. Yani önceden olduğu şekle dönecektir. Tekrar çayır ve nehirlere kavuşacaktır.

Bunu Muhammed (a.s.)'a kim bildirmiştir?

2. Kabir Azabı ve Kabirdekilerin Seslerinin Duyulması Hadisi

Modern bilim şöyle demektedir: İnsanın kulağı sadece titreşim derecesi saniyede (16-20000) arasındaki sesleri duymaktadır. Eğer titreşimler artar veya azalırsa insan kulağı bunları duyamaz. Hayvanların kulakları ise bundan daha güçlüdür. Yani evrende insanın duymadığı bazı sesleri hayvanlar duymaktadır.

Allah rasulü şöyle demiştir: “Kul kabrine konulduğu zaman yakınları yanından ayrılır. Onların ayakkabılarının seslerini duyar. Ona iki melek gelir ve onu oturturlar. Muhammed (a.s.) hakkında ne dersin diye sorarlar. Mümin ise “Şehadet ederim ki o Allah'ın kulu ve elçisidir” diye cevap verir. Ona “Cehennemdeki yerine bak Allah onu cennetteki bir yerle değiştirdi.” Derler ve her ikisini de gösterirler. Katade şöyle demiştir: “Bize onun kabrinin genişletileceği söylendi”. Sonra Enes hadisine döndü ve şöyle dedi: Münafık ve kafir ise ona “bu adam yani Muhammed (a.s.) hakkında ne derein? Diye sorarlar. O da “Bilmem insanlar ne diyorsa onu söylerim” der. Bunun üzerine “bilemedin, okuyamadın” denilir ve ona demir çubuklarla bir kez vurulur. Kendisinden sonra kalan ins ve cinden başka hepsi onu duyar.”

Böylece hayvanların insanların duyamadığı yüksek haykırışı duyduğu anlaşılmış oldu. Bu modern bilimin insanların hayvanların duyduğu yüksek frekanstaki sesleri duyamadığı yönündeki keşfiyle aynı anlama gelmektedir.

Öyleyse Muhammed (a.s.) hayvanların insanların duymadığı sesleri duyduğunu nereden biliyordu?

Üçüncü Bölüm

İslam'ın Bazı Özellikleri

1. İlahi Oluşu

Kaynağı, bir fert veya toplum katmanı yahut bir parti olan her hangi bir yasa elbette ki bu grubun istek, ihtiyaç ve anlayışına göre şekil alacaktır. Bunun yanında bütün beşeriyete münasip, tüm zaman ve yerler için uygun olmayacaktır. İslamiyet ise kaynağı insanın yaratıcı olan ve onun ihtiyaçlarını bilen Allah olduğu içi bütün beşeriyete her zaman ve zemin için uygun bir kanundur. İslam'da seçilmiş bir halk, rengi veya milleti dolayısıyla ayrıcalıklı olan kimse yoktur.

2. Akılla ve Bilimle Çelişmemesi

İslam'da akılla çelişen hiçbir nas yoktur. Onun bütün nasları akli kullanmaya ve amelden önce ilime davet eder. Mesela Yüce Allah şöyle buyurur: “Bil ki Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. Hem kendinin, hem de inanmış erkek ve kadınların günahlarının bağışlanmasını dile! Allah gezip dolaştığınız yeri de, içinde kalacağınız yeri de bilir.” [Muhammed, 19] Amelden önce ilimle başlamıştır. Hatta ilk inen ayet-i kerîme “Yaratan rabbinin adıyla oku” [Alak, 1] şeklindedir. Bu ayet okuma emriyle başlamıştır. İslam akıllara hitap eder ve dinin anlaşılması dünyanın mamur edilmesi konusunda akla dayanır. Hatta şunu diyebiliriz ki: Akıl İslam hukukunda mükellefiyetin ilk şartıdır. Ayrıca İslam bilime ve bilim konusunda yarışa çağırmakta, düşünmeyi en büyük ibadet, ilim öğrenmeyi farz kılmaktadır.

Yüce Allah şöyle buyurur: “Eğer doğru söylüyorsanız delilinizi getiriniz” [Neml 64], başka bir ayette “İşte böylece düşünen bir topluluk için ayetlerini açıkça anlatır” [Yunus, 24 8] buyrulmaktadır.

De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Ancak akıl sahipleri öğüt alırlar." [Zümer, 9]

“...Allah'a karşı ancak; kulları içinden âlim olanlar derin saygı duyarlar...” [Fâtır, 29]

“Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde selim akıl sahipleri için elbette ibretler vardır.) Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. "Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın, seni eksikliklerden uzak tutarız. Bizi ateş azabından koru" derler. [Âl-i İmrân, 190-191]

Ayrıca İslam dünyadaki ilim ve düşünceye de açıktır. Hangi kaptan çıkarsa çıksın hikmeti arar. Hikmet müminin yitiğidir. Nerede bulursa bulsun onu alır. Şeytandan gelse bile onu kabul edebilirler. Nitekim bir hadiste “Yalancı da olsa sana doğru söyledi” denilmiştir. Şeytanın yalancılığına rağmen bir kez bile doğru söylese bu ondan hikmeti almaya mani olmaz.

3. İnsanilik

İslam insanla ve insan onuruyla ilgilenmiş, onun canını, malını, ırzını yaşamında ve ölümünden sonra korumuştur. Bilim ve akılla onu yüceltmıştır. Onun doğrudan rabbine dua etmesini sağlamıştır. Allah'la arasına kimsenin girmesine gerek yoktur. Hiç kimse başkalarına Allah adına bağışlanma belgeleri dağıtamaz. Herkesin Allah'la ilişkisi doğrudandır. Yüce Allah şöyle buyurur: “Kullarım, beni senden sorarlarsa, (bilsinler ki), gerçekten ben (onlara çok) yakınım. Bana dua edince, dua edenin duasına cevap veririm. O halde, doğru yolu bulmaları için benim davetime uysunlar, bana iman etsinler.” [Bakara, 186]

4. Kapsayıcılık

İslam, insan hayatının tüm aşamalarını kuşatmaktadır. Eşlerin birbirlerini iyi bir şekilde seçmesinden, bunun çocuk üzerindeki etkisi, hamilelik aşaması ve hakları, bebek, çocuk, genç ve ihtiyarlık dönemi ve vefattan sonrasını kapsar. İslam insanın tamamına, ruhuna, aklına ve bedenine hitap eden bir mesajdır. İnsanın kendisi ve başkaları ile ilişkisini düzenler. Evinde, iş yerinde ve her halindeki fiillerini etkiler. Yöneticinin yönetilenle, devletin başka devletle ilişkilerini düzene sokar. İslam dünya ve ahireti kapsayan bir dindir.

5. Orta Yol

İki taraftan hiç biri diğeri aşmaz. Ruhun istekleri ile bedenın arzuları, dünyanın gereksinimleriyle ahiretin hazırlığı, fert ve toplum, hürriyet ve diktatörlük arasında tam bir denge vardır. İnsana hürriyetini vermiş bunu sadece gayri müslim de olsalar başkalarına kötülük yapmama şartıyla sınırlamıştır. İslam hukuku hak ve sorumluluklar konusunda da adaleti tesis etmiştir. İyi şeyleri yasaklamamış, kötü şeyleri serbest bırakmamıştır. Peygamberlerin haklarını gözetirken onları ilahlık seviyesine çıkarmamıştır. İslam'da ifrat da tefrit de yoktur. Aşırılık veya ihmal bulunmaz. Tam aksine bütün işlerde denge ve itidal esastır.

6. Gerçeğe Uygunluk

İslam insan fıtratına uygun bir dindir. Onda beşeriyetin gerçekliğine uymayan ideal bir yaşam bulunmaz. İnsan nefsinı düzeltecek ibadetler farz kılmıştır. Bunları insanın gücü yetebileceği ölçüde yapmıştır. İnsan tabiatının sıkılma özelliğine riayet ederek ibadetleri çeşitlendirmiştir. Yolculuk, hastalık vb. gibi insanın karşılaşabileceği acil durumları da değerlendirmiştir. İnsanın ihtiyaç duyabileceği şeyleri haram kılmamıştır. Ona zarar verecek şeyleri ise serbest bırakmamıştır. Kadın erkek ilişkilerinde olduğu İnsanın doğal ihtiyaçlarını iptal etmez, bilakis onları ıslaha çalışır. Bunun için evliliği helal, zinayı ise haram kılmıştır.

7. Açıklık ve Kolaylık

İslam, inanç ve hukuk esasları bakımından; hedefleri ve amaçları yönünden açık bir dindir. Cahil de âlim de onu anlar. İslam'da bilmeceler, karmaşık şifreler yoktur. Tabiiilerine gözünü kapatıp inan demez. Bilakis, öğren sonra amel et der. İlim, inanç ve amelden önce gelir. Allah'ın insanlara bildirdiği cennet, cehennem, içindeki nimet ve azap çeşitleri, Allah'ın sıfatları gibi konuların tamamı da makuldür. Akıllar bunların nasıl olduklarını tam olarak anlamasa da anlamlarını idrak edebilir. Yüce Allah şöyle buyurur: “Onun gibi hiçbir şey yoktur. O her şeyi işiten ve görendir” [Şura: 11]. İşitmenin ne demek olduğu herkes tarafından bilinir. Ancak onun nasıl işittiği bilinmez. Çünkü yaratıcının işitmesi yaratılmışları işitmesi gibi değildir.

8. Esneklik ve Bağlılığı Bir Araya Toplaması

Gaye ve değerlere bağlılık ile araç ve yöntemlerde esneklik İslam hukukunun zaman ve mekana bağlı olarak değişmeyen kurallarındandır. Mesela Allah'a, meleklerle, kitaplara, peygamberlere, ahiret gününe iman etmek, Allah'a şirk koşmanın, sihir yapmanın, hırsızlığın, hıyanetin ve yalan söylemek gibi fiillerin günah olması, maslahat gereğince zaman, mekan ve şartlara göre değişmez. Ancak bazı suçların cezalarının miktarları, şekilleri, uygulama yöntemleri, belli bir örf'e göre konulan kurallar, örfün değişmesiyle değişmektedir. İhtiyacı olana verilecek nafakanın belirlenmesi konusu da böyledir.

9. Değiştirilmekten Korunması

İslamiyet nasları lafız ve mana bakımından değişimlerden korunmuş bir dindir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz ki o Kur'an'ı biz indirdik ve onu elbette ki biz koruyacağız." [Hicr, 9] Allah Teâla bu dini korumayı üstlenmiştir. Bundan dolayı Kur'an-ı Kerim'in dünyanın her yerinde aynı bulursun ve değişmediğini görürsün. Kur'an her türlü değişimden korunmuştur. Sayfalara yazılmış, insanlar tarafından ezberlenmiştir. Hangisinin doğru olduğunu bilmediğin yeni veya eski bir ahit yoktur onda. Allah milyonlarca insanın onu ezberlemesini nasip etmiştir. Birisi Kur'an'ın bir yerini okusa ve bir harfte hata yapsa, bırak büyük kıraat âlimlerini, bir sürü Müslüman çocuğun onun bu hatasını düzelttiğini görebilirsin. Bu da Müslümanın kitabından ve yolundan emin olmasını sağlamaktadır.

10. Son İlahi Din Olması ve Kendinden Önceki Dinlerin Hükümünü Kaldırması

İslam son ilahi dindir. Ondan sonra kıyamete kadar yeni bir din gelmeyecektir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Muhammed sizden herhangi birisinin babası değildir. Ancak o Allah'ın elçisidir ve nebilerin sonuncusudur. Allah her şeyi bilir" [Ahzab, 40]. İslam kendinden önceki dinlerin hükümünü kaldırmıştır. Hz. Muhammed bütün insanlara gönderilmiştir. Yüce Allah şöyle buyurur: "Biz seni ancak bütün insanlara bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmezler." [Sebe, 28]. Bütün beşeriyetin İslam'a iman etmesi ve sadece ona uyması gereklidir. Yüce Allah şöyle buyurur: "Kim İslam'dan başka bir din seçerse, bu ondan kabul edilmez ve o ahirette hüsrana uğrayanlardan olur" [Âl-i İmran: 85]

Dördüncü Bölüm

İman ve Küfrün Akıbeti

Buraya kadar bu sağlam ve hassas olan evrenin bize onun yaratıcısının ne kadar hikmet sahibi olduğunu ve her şeyi yerli yerine koyanın bu yaratıcı olduğunu bildirdiğini öğrenmiş olduk. Bu evrendeki her şeyin hatta organlardaki parçaların bile bir hikmeti bulunduğunu kabul edip de insanın boşu boşuna yaratıldığını düşünmek mümkün değildir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: “Eğer bir eğlence edinmek isteseydik onu kendi katımızdan edinirdik. Yapacak olsaydık böyle yapardık.”[Enbiya, 17].

Allah’ın insanı bir hikmeti olmadan yaratması mantıksız bir olaydır. İnsanın yaratılmasının mutlaka bir hikmeti bulunmalıdır. Bu da Yüce Allah’a ibadet etmektir. Bu akıl sahiplerinin üzerinde anlaştıkları konudur. Yüce Allah şöyle buyurur: “Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım. Ben, onlardan bir rızık istemiyorum. Bana yedirmelerini de istemiyorum. Şüphesiz Allah rızık verendir, güçlüdür, çok kuvvetlidir.” [Zâriyât, 56-58] İbadet, Allah’ın isteğinin tam olarak bilinmesi için açıklamaya ihtiyaç duyan işlerden olduğu için Allah’ın hikmeti insanlara ibadetin doğru yolunu göstermeleri için elçiler göndermek şeklinde tecelli etmiştir. Kim bu elçilere tabi olursa yaratıcının rızasını kazanacak ve iyilik yapanlar için ödül olarak hazırladığı cennetine girecektir. Elçilerine karşı gelenlere ise gazabıyla muamele edecek ve onları kötülere ceza için hazırladığı cehenneme sokacaktır. İman eden, tasdik eden, salih amel işleyen kişinin inkâr eden, yalanlayan kötülük işleyen kişiler gibi olabilir mi hiç! Kötülerin yaptıklarının hesabını vermediği bir ahiret olmasaydı adalet yerini nasıl bulabilir ki! Yüce Allah şöyle buyurmuştur: “Biz müslümanları suçlular gibi kılar mıyız? Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz?” [Kalem, 35-36]

Cennet ve Cehennem

Nereye Gidiyoruz! Cennete mi Cehenneme mi? Aralarındaki Fark Ne?

Cennet ve Cehennem’in Özellikleri Kur’ân-ı Kerîm’de şöyle anlatılmıştır:

Allah şöyle diyecek: "Bugün, doğrulara, doğruluklarının yarar sağlayacağı gündür." Onlara içinden ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'dan razı olmuşlardır. İşte bu büyük başarıdır." [Maide, 119]

Şüphesiz cennetlikler o gün nimetlerle meşguldürler, zevk sürerler. Onlar ve eşleri gölgelerde koltuklara yaslanmaktadır. Onlar için orada meyveler vardır. Onlar için diledikleri her şey vardır. Çok merhametli olan Rab'den bir söz olarak (kendilerine) "Selam" (vardır). [Yasin, 55-58]

İman edip salih amel işleyenler var ya, onları içinden ırmaklar akan ve içinde ebedi kalacakları cennet köşklerine yerleştireceğiz. Çalışanların mükafatı ne güzeldir! [Ankebut, 58].

Rabbinizden bir bağışlanmaya ve eni, gökle yerin genişliği kadar olan, Allah'a ve Resûlüne inananlar için hazırlanan cennete yarışarcasına koşun. İşte bu, Allah'ın lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah büyük lütuf sahibidir. [Hadid, 21]

Allah'a karşı gelmekten sakınanlara söz verilen cennetin durumu şöyledir: Orada bozulmayan su ırmakları, tadı değişmeyen süt ırmakları, içenlere zevk veren şarap ırmakları ve süzme bal ırmakları vardır. Orada onlar için meyvelerin her çeşidi vardır. Rablerinden de bağışlama vardır. Bu cennetliklerin durumu, ateşte temelli kalacak olan ve bağırsaklarını parça parça edecek kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu? [Muhammed, 15]

Andolsun biz, cinler ve insanlardan, kalpleri olup da bunlarla anlamayan, gözleri olup da bunlarla görmeyen, kulakları olup da bunlarla işitmeyen birçoklarını cehennem için var ettik. İşte bunlar hayvanlar gibi, hatta daha da aşağıdadırlar. İşte bunlar gafillerin ta kendileridir. [Arâf, 179]

Allah erkek münafıklara, kadın münafıklara ve kafirlere, içinde ebedî kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. O, onlara yeter. Allah onlara lanet etmiştir. Onlar için sürekli bir azap vardır. [Tevbe, 68]

Allah kimi doğru yola iletirse işte o, doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa böyleleri için O'nun dışında dostlar bulamazsın. Onları kıyamet günü körler, dilsizler ve sağırlar olarak

yüzüstü haşredeceğiz. Varacakları yer cehennemdir. Cehennemin ateşi dindikçe, onlara çılgın ateşi artırırız. [İsra, 97]

İnkâr edenler için ise cehennem ateşi vardır. Öldürülmezler ki ölsünler. Kendilerinden cehennem azabı da hafifletilmez. İşte biz her nankörü böyle cezalandırırız. (36) Onlar cehennemde, "Ey Rabbimiz! Bizi buradan çıkar ki dünyada iken işlemekte olduğumuzdan başka ameller, salih ameller işleyelim" diye bağışırlar. (Onlara şöyle denilir:) "Sizi, düşünüp öğüt alacak kimsenin düşünüp öğüt alabileceği kadar yaşatmadık mı? Size uyarıcı da gelmişti. Öyle ise tadın azabı. Çünkü zalimler için hiçbir yardımcı yoktur." [Fâtır, 36-37]

Cehennem ateşine itilip atılacakları gün onlara, "İşte bu yalanlamakta olduğunuz ateştir" denilir. Bu Kur'an mı bir büyü imiş, yoksa siz mi (gerçeği) göremiyormuşsunuz?" (15) "Girin oraya. İster dayanın, ister dayanmayın, sizin için birdir. Size ancak yapmakta olduğunuzun karşılığı veriliyor." [Tur, 13-16]

Yüzüstü ateşe sürüklendikleri gün kendilerine, "Cehennemin dokunuşunu tadın!" denecek. [Kamer, 48]

“Şüphesiz âyetlerimizi inkâr edenleri biz ateşe atacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tatmaları için onların derilerini yenileyeceğiz. Şüphesiz, Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.” [Nisa, 56]

O gün, suçluları zincirlere vurulmuş olarak görürsün. Gömlekleri katrandandır. Yüzlerini de ateş bürüyecektir. Allah herkese kazandığının karşılığını vermek için böyle yapar. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir. Bu Kur'an; kendisiyle uyarılınsınlar, Allah'ın ancak tek ilah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara bir bildiridir. [İbrahim, 49-52]

İnkâr edenler grup grup cehenneme sevk edilirler. Cehenneme vardıklarında oranın kapıları açılır ve cehennem bekçileri onlara şöyle derler: "Size içinizden, Rabbinizin âyetlerini size okuyan ve bu gününüze kavuşacağınıza dair sizi uyarayan peygamberler gelmedi mi?" Onlar da, "Evet geldi" derler. Fakat inkarcılar hakkında azap sözü gerçekleşmiştir. Onlara şöyle denir: "İçinde ebedi kalmak üzere cehennemin kapılarından girin. Büyüklük taslayanların kalacağı yer ne kötüdür!" Rablerine karşı gelmekten sakınanlar da grup grup cennete sevk edilirler. Cennete vardıklarında oranın kapıları açılır ve cennet bekçileri onlara şöyle der: "Size selam

olsun! Tertemiz oldunuz. Haydi ebedi kalmak üzere buraya girin." Onlar şöyle derler: "Hamd, bize olan vaadini gerçekleştiren ve bizi cennetten dilediğimiz yere konmak üzere bu yurda varis kılan Allah'a mahsustur. Salih amel işleyenlerin mükafatı ne güzelmiş!" [Zümer, 71-74]

Eğer kulumuza (Muhammed'e) indirdiğimiz (Kur'an) hakkında şüphede iseniz, haydin onun benzeri bir sûre getirin ve eğer doğru söyleyenler iseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi çağırın (ve bunu ispat edin). Eğer, yapamazsanız -ki hiçbir zaman yapamayacaksınız- o halde yakıtı insanlarla taşlar olan ateşten sakının. O ateş kafirler için hazırlanmıştır. [Bakara, 23-24]

İşte bunlar hidayeti verip sapıklığı, bağışlanmayı verip azabı satın alanlardır. Onlar ateşe karşı ne kadar da dayanıklıdırlar(!) [Bakara, 175]

De ki: "Hak, Rabbinizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin." Biz zalimlere öyle bir ateş hazırladık ki, onun alevden duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. (Susuzluktan) feryat edip yardım dilediklerinde, maden eriyiği gibi, yüzleri yakıp kavuran bir su ile kendilerine yardım edilir. O ne kötü bir içecektir! Cehennem ne korkunç bir yaslanacak yerdir. Gerçek şu ki iman edip iyi işler yapanlara gelince, elbette biz iyi iş yapanların ecirini zayi etmeyiz. İşte onlar için içlerinden ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada tahtlar üzerine kurularak altın bileziklerle süslenecekler, ince ve kalın ipekten yeşil giysiler giyeceklerdir. O ne güzel karşılıktır! Cennet de ne güzel bir yaslanacak yerdir! [Kehf, 29-31]

İşte iki hasım taraf ki, Rableri hakkında tartışmaya girmişlerdir. Bunlardan inkar edenler için ateşten giysiler biçilmiştir. Başlarının üstünden de kaynar su dökülür. Onunla, karınlarının içindikiler ve derileri eritilir. Onlar için bir de demirden topuzlar vardır. Her ne zaman cehennemden, o ızdıraptan çıkmak isteseler, oraya geri döndürülürler ve onlara, "Tadın yangın azabını" denilir. Şüphesiz, Allah iman edip salih ameller işleyenleri içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyacak, orada altından bileziklerle, incilerle süsleneceklerdir. Oradaki giysileri ise ipektir. [Hac, 19-23]

Yüzlerinin ateşte bir yandan bir yana döndürüleceği gün, "Keşke Allah'a ve Resül'e itaat edeydik" diyecekler. [Ahzab, 66]

Biz göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boş yere yaratmadık. Bu (yaratılanların boş yere yaratıldığı iddiası) inkar edenlerin zannıdır. Cehennem ateşinden dolayı vay inkar edenlerin haline! [Sad, 27]

Âyetlerimiz konusunda (yalanlama amacıyla) doğruluktan sapanlar bize gizli kalmaz. O halde kıyamet gününde ateşe atılan mı, yoksa güven içinde gelen kimse mi daha iyidir? Dilediğinizi yapın. Şüphesiz o, yaptıklarınızı hakkıyla görmektedir. [Fussilet, 40]

Cehennemliklerle cennetlikler bir olmaz. Cennetlikler kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. [Haşr, 20]

De ki: "Bu mu daha hayırlıdır, yoksa Allah'a karşı gelmekten sakınanlara vad edilen ebedilik cenneti mi?" Orası onlar için bir mükafaat ve varılacak bir yerdir. [Furkan, 15]

Cennetlikler cehennemliklere, "Rabbimizin bize va'dettiğini biz gerçek bulduk. Siz de Rabbinizin va'd ettiğini gerçek buldunuz mu?" diye seslenirler. Onlar, "Evet" derler. O zaman aralarında bir duyurucu, "Allah'ın laneti zalimlere!" diye seslenir. [Arâf, 44]

Beşinci Bölüm

Bundan Sonrası?

Eğer bu evrenin yaratıcısının tek olan ve ortağı bulunmayan Allah (c.c.) olduğuna ve Muhammed (a.s.)'ın onun katından gelen bir elçi olduğuna iman ettiysen, bu onun getirdiği haberleri de kabul ettiğin, onun emirlerine uyup yasaklarından uzak duracağın anlamına gelir. Böylece Müslüman olmuş oldun. Artık İslam'ın ilk şartını yerine getirdin. Allah'tan sana doğruyu doğru olarak gösterip ona uymayı, yanlış da yanlış olarak gösterip ondan sakınmayı nasip etmesi için dua etmelisin. Can u gönülden Allah'a dua eden hiç kimse eli boş dönmez. Şunun farkında olmalısın: İslam'a bağlılık kolay bir şey. İslam'ın sadece beş şartı var:

1. Allah'tan başka ilah olmadığına ve Hz. Muhammed'in onun kulu ve elçisi olduğuna şahadet etmek.
2. Günde beş vakit kılmak: Bir vakit namaz insanın beş dakikasını bile almaz.
3. Zekat vermek: Zekat zenginlerden alınıp fakirlere verilen sadakadır. Ticaret arzlarındaki yüzde iki buçukluk bir orandır. Ayrıca ödeyeceğin başka bir vergi yoktur.
4. Ramazan orucu
5. Gücü yetenlerin hac ibadetini yerine getirmeleri.

Kim bu şartları yerine getirirse cennete girer. Allah'tan niyazım bizi Cennetinde bir araya getirmesidir. Nefsime ve sana kesin delile dayanarak okumayı ve araştırmayı, bunun yanında Kur'an-ı Kerim'den ve sahih hadislerden sabit bir delil olmadan hiçbir şeyi kabul etmememizi tavsiye ederim. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Deki eğer doğru söylüyorsanız, delilinizi getirin!" [Bakara, 111]. Müslüman olduğunu söyleyen bazı kimselerin yaptıklarına bakmayalım. Çünkü onlar hata yapabilirler. Biz İslam'a bakalım. İnsanların fiil ve görüşlerine değil delillere itibar edilir.

Eğer doğruyu görürsek, hemen ona uyalım. Bunu ertelemeyelim. Mesela batıya doğru gitmek istiyorsak ve yolun ortasında doğuya doğru gittiğimizi anlasak hemen yönümüzü döndür müyüz, yoksa bırak da biraz daha yanlış yöne gidelim sonra döneriz mi deriz?

İşte hepimiz cenneti istiyoruz. Yanlış yoldaysak, cehenneme doğru yürüdüğümüzü öğrendiysek yönümüzü hemen çevirmemiz bunu ertelemememiz lazımdır. İleride yolumu düzeltirim dememeliyiz. Ölümün o vakitten önce gelmeyeceğini garanti edebilir miyiz?

Yüce Allah'tan bize rahmetini bağışlamasını ve hepimizi razı olacağı işlere iletmesini niyaz ederiz.